

FÜGGELÉK

1. Mit gondoltok erről a fiúról? Milyen hatású számotokra ez a jelenet?

Egy

A ház előtt feküdtem a fűvön, és egyértelműen egy kés állt ki a hátamból. Keményen megdolgoztam érte, hogy úgy nézzen ki, mintha meggyilkoltak volna.

Először is kölcsönvettem anya konyhakését (a nagyot), és szilárdan beleállítottam a földbe. Aztán olyan testhelyzetet kerestem, hogy ha valaki elmegy kocsival a házunk előtt, akkor úgy nézzen ki, halálra szúrtak. Az, hogy apa közben közömbösen nyírta a fűvet, csak még hátborzongatóbbá tette az egészet (szerintem legalábbis). Most tényleg, képzeld el, hogy elhajtasz egy jellegzetes külvárosi családi ház előtt egy jellegzetesen külvárosias környéken, valahol Amerikában, a huszonegyedik század elején! Egy pasas a fűvet nyírja. Ekkor elfordítod a fejed, és meglátsz egy kölyköt: tizenhárom éves, barna hajú, pólóban, farmerban, futócipőben. A fűvön fekszik, a hátából egy kés áll ki. Iszonyat! Mit csinálsz? Elfordítod a fejed, és úgy teszel, mintha nem láttál volna semmit?

2. Mit gondoltok a szülői reakcióról? Egyetértetek velük? Ti mit csinálnátok a helyükben?

(Anya) lenyúlt, és gyorsan kirántotta a kést a földből. Aztán megpördült, és visszafelé indult a házba

egyetlen szó nélkül. Még azzal sem fárasztotta magát, hogy kiabáljon velem. Talán azt gondolta, azért játszom ezt végig, hogy felhívjam magamra a figyelmet, de csak szórakoztatni akartam magam. Vicces, ha az ember halottnak tette magát, és csak hever ott, miközben a világ megy tovább nélküle. Véleményem szerint ez sokkal hasznosabb időtöltés, mint a baseball.

Megint elindult a fűnyíró, de hallottam, ahogy apa túlüvölti a felpörgő motort.

– TREVOR! – kiabálta. – KELJ FEL! BE KELL ITT FEJZNEM, ÉS ÚTBAN VAGY...
TREVOR!

3. Mennyire ért váratlanul titeket ez a fordulat? Hogyan lehetne segíteni Trevornak? Szerinted miért érzi úgy, hogy nem tudja megosztani senkivel a bánatát?

Hat

Másnap az iskolában odaadtam Pinkynek a levelet. Szó nélkül elvette tőlem, aztán úgy tett, mintha épp elkésne az óráról, pedig nem, még meg sem szólalt a csengő.

Ebédkor adott nekem egy válaszlevelet, vonalas papírra írta, egy spirálfüzetből téphette ki, és bár az írás

majdnem olvashatatlan volt, minden egyes szót kibetűztem. Azt írta, buzi vagyok, gyenge ember, és talán nem is érdemlem meg, hogy éljek.

Ez lesújtó hír volt. Az volt a legrosszabb az egészben, hogy teljesen egyedül éreztem magam. Senkit sem

avathattam be. Katie és Zac mindig is féltékenyek voltak a barátságomra Pinkyvel, és valószínűleg legszívesebben megünnepelnék, hogy kikerült a képből.

Trevor!

*Utálom, hogy ezt kell írnom, de buzi vagy, gyenge ember,
és talán meg sem érdekled, hogy éljél.*

Pinky

Apa üzleti úton volt, és amúgy sem értette volna a problémát. És anya? Ő meg azt mondaná, hogy talán

Pinky nem volt olyan jó barátom, mint gondoltam, aztán javasolná, hogy lépjek túl az egészen, hívjam fel Zacet, hívjam át, aludjon nálunk, mint a régi szép időkben.

Hogy mondhattam volna el neki, mi nyomja a szívemet? Mit szólt volna, ha elmondom, nem akarom, hogy visszatérjenek a régi szép idők, hanem Pinkyt akarom? Senki sem érthette, mert én is alig értettem magam, hogy igazából egyetlen emberrel akartam beszélni erről: Pinkyvel.

És az nem fog összejönni. Nem mehetek oda hozzá a suliban, és nem kérdezhetem meg tőle azt az egyet,

amit annyira akartam tudni, hogy majd behaltam: ez vajon azt jelenti-e, hogy már nem vagyunk a legjobb

barátok? Ezt akarta mondani? De mi rosszat tettem?

4. Mi jellemzi a felnőtt szereplőket? Szerinted hol, mivel hibázzák el? Mit kellene tenniük?

Nyolc

Egyik este apa bejött a szobámba, leült az ágyamra, és megkérdezte, nincs-e bármi olyasmi, amit szívesen

megbeszelnék vele. Néztem, ahogy apró izzadságcseppek ütköznek ki a homlokán. A lába megrándult, és bár próbált a szemembe nézni, a tekintete folyton az ajtó felé vándorolt, mintha vész esetére mérné fel, hol a kijárat.

Tudtam, hogy anya rángatta bele ebbe, és azt is tudtam, hogy legszívesebben lemenne, hogy nézze a tévét. Megsajnáltam.

– Jól vagyok – mondtam. Megveregette a vállam, és hozzátette, hogy ha beszélni akarok vele, mint férfi

a férfival, ő itt van. Nonstop.

Tíz

– De mi a kérdés? – érdeklődtem.

Úgy tűnt, Joe atya úgy véli, nem tudom, hogyan készül a kisbaba, és honnan bújik elő. Mielőtt még ezt a téveszmét kiigazíthattam volna, nekikezdett a folyamat leírásának, és részletesen elmesélte, mit tesz egymással a férfi meg a nő, ha

meztelenül együtt vannak. Csak ekkor kezdtem felfogni, hogy ez az egész kiruccanás a szüleim és Joe atya szánalmas műsora.

– És ekkor a férfi péniszébe vér áramlik – mondta Joe atya, miközben az üdítőjéért nyúlt, és ivott egy kortyot.

– És megkeményedik.

Hogy történhetett ez? Miért nem láttam, hogy ez következik? Teljesen béna idiótának éreztem magam.

– És ekkor a férfi a péniszét a nő vaginájába helyezi, ami a nő saját természetes nedveitől síkos.

Esküszöm, olyan volt, mint egy kandi kamerás műsor! És pont mikor a legundorítóbbnak találtam az egészet,

és annyira megalázónak, hogy soha többé nem akartam egyetlen emberi lényel sem szexuális kapcsolatra lépni hátralévő szánalmas életemben, Joe atya felém fordult.

– Trevor, voltak valaha vágyaid? Mármint szexuális vágyaid egy másik fiú irányába.

Úgy döntöttem, hogy tulajdonképpen épp nem ez történik meg velem, csak rosszat álmodok. Csak rémálom,

és most már bármelyik pillanatban felébredhetek az ágyamban. Ébredj fel! – mondtam magamban. Ébredj

fel! Ébredj fel! Kiabálni próbáltam, de pont, mint egy álomban, nem tudtam. ÉBREDJ FEL!

– Csak őszintén, Trevor! Segíthetek, ha őszinte vagy.

Elfordultam, remélve, ha eltüntettem Joe atyát a szemem elől, akkor azzal valahogy eltüntethetem a föld színéről vagy legalább a közelemből; de nem sikerült. Még mindig ott voltam, csapdába esve a rémálomban, és ő tovább beszélt, ezzel tovább rontva a helyzetet.

– Például akartál-e valaha megérinteni egy fiút... mondjuk... Nem akarlak befolyásolni, de, mondjuk

Pinky Faradayt?

5. Mit gondolsz a feliratról és a felirat írójáról? Te mit tennél Trevor helyében?

Bőven volt időm, hogy újra meg újra elolvassam a szekrényembe karcolt betűket.

K

Ö

C

S

Ö

G

– Ó! – riadt meg Mr. Hooper, hogy ott állok. – Ez a te szekrényed, mi?

Ebben a pillanatban megszólalt a csengő, az ajtók kitárultak, a folyosó megtelt a kiáramló tömeggel. Csak annyit tudtam, hogy ki kell jutnom, mielőtt meglát valaki. Végigmentem a folyosón, tekintetem a vészkijáratra és a mögötte elterülő világra szegeztem.

KÖCSÖG

6. Trevor ezek után öngyilkosságot követ el. Szerinted milyen reakciókat vált ki ezzel a környezetéből? Milyen alternatívája van a felépülés után? Hogyan lehet ebből felépülni?